

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Missionsförbundet

ILLUSTRERAD TIDNING

för Svenska Missionsförbundets yttre mission

Utkommer den 1 och 15 i varje månad

1 Juni 1916.

Redaktör: J. E. LUNDAHL

Nr 11. Årg. 34.

Andens gåva.

Av missionär A. Walder.

Men när han, sanningens ande, kommer, skall han leda eder till hela sanningen. Joh. 16: 13.

Då Herren stod färdig att lämna sina lärjungar, förkunnade han för dem i tydliga ordalag sitt lidande och sin död. Dessa uttalanden måste djupt gripa lärjungarnas hjärtan, även om de icke till fullo kunde fatta, vad han menade. Den kärleksfulle Frälsaren, som så oändligt älskade de sina, ville icke brädda sina trognas sorgebägare, utan han ville rikta deras blickar framåt, förbi döden och graven till liv och uppståndelse. Han ville lätta den börda, som tryckte deras skuldror, och för att hos dem borttaga den bittra smärtan av sin bortgång framhöll han, att det var nyttigt för dem, att han gick bort, ty först efter hans bortgång skulle de få mottaga den utlovade hugsvälaren.

Denne hugsvälare, vilken var den helige Ande, skulle icke blott sändas dem till en tröst över Jesu bortgång, utan han skulle även sprida ljus och klarhet över det, som för dem varit oklart och dunkelt. Han skulle för

dem uppenbara sanningen, så att de sedan själva skulle kunna framlägga den för världen.

Sanningens ande var pingstens stora gåva till den kristna församlingen. Endast Jesu sanna lärjungar kunna få del av denna gåva. Världen kan aldrig undfå sanningens ande, emedan den ej vill böja sig inför Gud och mottaga ordet i ett lydaktigt hjärta. Världen förbittras i sitt sinne, när den ser den helige Andes verkningar. När Jesus predikade och verkade i Andens och kraftens bevisning, sade världen: Han har djävulen. Ännu i dag se vi, huru de ogudaktiga missförstå sanningen och förvränga den till sitt eget fördärv.

Kristus ägde Andens gåva i rikt mått, och genom den var han i stånd att utföra sina mäktiga gärningar. Ju större del en kristen har fått av Anden, desto mera kraft och framgång har han i sitt arbete. Vi behöva därför fyllas allt mer och mer av Guds ande, på det att Guds verk måtte hava framgång bland människorna såväl i hemlandet som i hednavärlden.

Det är denne ande, som skall överbevisa världen om synd och dom. Världen behöver väckas ur sin djupa syndasömn, och de kalla, tröga och likgiltiga lärjungarna behöva värmas. Men varifrån skall man erhålla den erforderliga kraften och värmen? Jo, Anden skall meddela oss den.

Herren vill gärna giva oss sin Ande. Han giver den åt dem, som ändra sitt sinne och tro ordet. Sinnesändring och tro äro villkor för Andens undfående. När en arm och skuldbelastad själ vänder sig till Gud, blir hon ett Guds barn och får erfara Andens verkningar i sitt hjärta. Hennes hjärta blir den helige Andes boning. Därigenom blir hon ock den helige Andes verktyg, genom vilket han verkar i världen.

Lydnad är även ett villkor för Andens undfående och kvarblivande hos människan. Genom lydnad för Jesu bud fingo lärjungarne mottaga den utlovade hugsvalaren. De gingo till Jerusalem och bidade löftets uppfyllelse. Men om man genom lydnad undfår Anden, kan man genom olydnad driva den bort. När Saul icke ville lyda Guds bud, vek Guds ande ifrån honom. Det är av stor vikt, att vi lyda Andens maningar, ty genom att lyda bliva vi välsignade, tillfredsställda och stärkta.

Den helige Andes gåva är ett bevis för de troendes verkliga förening med Kristus. Anden är själva föreningsbandet mellan Kristus och den troende själen. Anden är även en underpant

på de heligas arvslott i ljuset. De som äro beseglade med löftets helige Ande, skola bliva medlemmar i det rike, som icke kan bäva. Anden är också en borgen för Guds fortsatta nåd, vilken han rikligen tilldelar de sina.

Den helige Ande är de troendes tröstare och hugsvalare under jordlivets prövningar och strider. Jesu lärjungar voro trängda på alla sidor, och deras fiender voro stora och mäktiga, men Herren var genom Anden deras hjälpare. Han är ännu densamme. Hur det än växlar och skiftar här nere i mödornas och sorgens dal, skall han genom Anden trösta och bistå de sina. Därför bör du aldrig frukta, om det ock ser trångt och besvärligt ut, ty Anden är dig när i de mörka stunderna. Kom ihåg Mästarens ord: »Jag skall icke lämna eder faderlösa, jag skall komma till eder.»

Huru ofta har icke den kristna församlingen varit hårt förföljd, svårt betryckt och prövad i bedrövelsens ugn, men hon har aldrig varit faderlös eller övergiven. Och detsamma skall gälla under alla tider. Dödsrikets portar skola icke vara Guds församling övermäktiga.

Må vi till sist bedja Herren, att han i ett ännu rikare mått utgjuter över oss glädjens, fridens och sanningens ande, så att vi bliva alltmer skickliggjorda att förkunna hans dygder, som har kallat oss från mörker till sitt underbara ljus.

O, Helge Ande, sanner Gud! Lär världen all din kärleks bud, Att hålla Jesus endast kär Och älska vad hans eget är!

A. K. Rutström.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS EXPEDITION

10 Barnhusgatan, Stockholm C.

Allm. Tel. 4634 & 7415. Riks Tel. 4075 & 8525.

Inregistr. telegrafadr.: "Förbundet, Stockholm".

Hålles öppen alla helgfria dagar kl. 9—5.

Svenska Missionsförbundets missionsfält.

Svenska Missionsförbundet bedriver mission i Kongo, Kina, Ost-Turkestan, Kaukasien, Ryssland och Lappland samt sjömansmission i England.

"MISSIONSFÖRBUNDET"

Svenska Missionsförbundets organ för dess yttre mission

utkommer två gånger i månaden.

Prenumerationspriset är kr. 1: 50 på posten och 1: 25 på Expeditionen, då minst 5 ex. rekvideras under en adress. 11 exemplar lämnas för 12: 50. Till utlandet kostar tidningen 2: 50.

Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåvor till missionen och rekvisitioner av böcker m. m., adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

I testamenten och gåvobrev, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren därav, torde noga angivas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När ett testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednissionen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hava penningarne.

Sparbössor för insamlande av medel till vår yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvideras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Missions skolans avslutning. | Tisdagen den 30 maj hölls examen och avslutning vid Missions skolan på Lidingön. En särskild prägel gavs åt högtidligheten därigenom att den nybildade fjärde klassen då avslutade sitt första läsår. Av allt att döma kommer denna klass att bli till stor nytta för dem, som vilja begagna sig därav. De resultat, som vunnits under det gångna läsåret, äro mycket tillfredsställande.

* * *

Konferensen och årsmötet. | Tiden för konferensen och årsmötet nalkas med stora steg. En del av förberedelserna äro redan avslutade, andra äro i full gång. Må Gud välsigna konferensen och under densamma låta sitt namn varda förhärligat. Må han leda förhandlingar och beslut och låta föredrag och möten präglas av sin Helige Andes närvaro. Såsom vi förut uppmant våra vänner, så göra vi även nu: *Bedjen Gud om välsignelse över konferensen och årsmötet.*

* * *

»Tjugufem år i Kina» | Denna av oss vid flera tillfällen omnämnda bok har nu ett par veckor varit ute i marknaden och har mottagits med stor sympati och allmän tillfredsställelse. Boken är ock värd allt det erkännande, som kommit den till del. I betraktande av den synnerligen fina utstyrelsen, de förstklassiga illustrationerna och det gedigna, intressanta innehållet är priset, 5 kronor, ganska billigt. Vi bedja härmed att ännu en gång få fästa uppmärksamheten på denna bok och därjämte uttala den förhoppningen,

att våra vänner i stor utsträckning skaffa sig densamma och även verka för dess spridning bland utomstående. Man har därigenom icke allenast god valuta för egen del i intressant läsning och ökade kunskaper, utan man utför även ett verk av stor betydelse för missionens framgång.

* * *

Skyddslingar och underhållare. Vi börja i detta nummer med en ny förteckning över evangelister, skolgossar och skolor i Kongo jämte deras underhållare i Sverige. Denna förteckning är uppgjord enligt de allra senaste underrättelserna från Kongo. Vi hoppas, att varje underhållare skall återfinna sin skyddslings namn. I de fall, där ändringar blivit vidtagna, för-

moda vi, att vederbörande redan erhållit underrättelse därom.

Vi ha denna gång satt listan i mer sammanträngd form än förut. Detta beror på att papperspriserna stigit så oerhört, att vi icke ha råd att låta trycka listan på omslaget utan måste ha den i texten. Men skulle listan ha satts där på vanligt sätt, hade den upptagit allt för stort utrymme. Formen betyder ju mindre, blott intet fattas i sak.

I detta sammanhang bedja vi få rikta en hjärtlig uppmaning till alla dem, som underhålla skyddslingar på missionsfälten, nämligen att av hjärtat bedja Gud för desamma. Om det är något, som de äro i behov av, är det förböner. Må Gud välsigna våra underhållare, och må han välsigna varje evangelist och skolgosse, som genom detta underhåll erhåller kristlig fostran.

Från vår yttre mission.

Utdrag ur brev till Styrelsen.

1. Ett välsignat minne.

D:r *K. E. Laman* skriver den 5 april följande från Amerikanska Baptistmissionens station Sona Bata, där han då vistades för sina språkliga arbeten:

Innan jag går att meddela något om vårt arbete under årets första kvartal, ville jag uttrycka vårt djupaste deltagande i den stora sorg, som drabbat Svenska Missionsförbundet, dess vänner och särskilt vår Kongomission genom vår trofaste vän W. Sjöholms plötsliga bortgång. Visserligen hade vi hört, att han icke var så stark, men aldrig kunde vi tro, att hans arbetsdag skulle bli så kort. Vål har vår vän hunnit utföra mycket och varit verk-

sam inom missionens alla områden, men då man ser på åldern och hans rika erfarenhet på missionsområdet, skulle vi ha velat behålla honom länge, mycket länge än.

Huru mycket hava vi icke vår vän att tacka för med avseende på vår Kongomission och dess utveckling! Han som så väl förstod våra behov och kände våra förhållanden och därför kunde arbeta för oss på ett särskilt sätt! Därtill ha flera av oss haft glädjen vara kamrater och medarbetare med honom på missionsfältet. Sorgen och saknaden kännes därför mycket stor och detta icke blott bland oss vita utan även bland de svarta. Då jag vid senaste ankomsten till Kongo hälsade från Sjöholm och omtalade, att han önskade och hoppades att snart komma till Kongo för att se sina vänner där än en gång, blevo de infödda mycket glada däråt och ha sedan allt emellanåt frågat, om han icke snart skulle komma.

Herren vare ära och tack för vår

käre vän Sjöholm och för allt vad han gjort för missionen såväl här i Kongo som annorstädes. Hans *välsignade minne* skall länge leva bland oss missionärer och även bland Kongos folk.

Vad våra arbeten beträffar under detta kvartal, så har jag, såsom förut meddelats, vistats vid Kinkonzi, en av Christian & Missionary Alliance's stationer norr om Boma. Vi voro där omkring en månad. Det var mycket

intressant och lärorikt i flera avseenden. Som jag tror, att det skall intressera styrelsen att höra något från denna mission, medsänder jag en kopia av ett brev, skrivet därifrån till missionärerna härute. (Utdrag ur detta brev meddelas i detta n:r.)

Från Kinkonzi reste vi via Boma till Matadi. På Londe stannade jag nästan en månad dels för att avskriva en del ur de inföddas skrivelsertillstoff för ett par artiklar, som framdeles skola inflyta i Svensk Missions-tidskrift, och dels för att hjälpa till med tryckningen av ett nummer av »Minsamu Miayenge», så att vännerna Grahns skulle kunna gå upp till Thysville för vila och rekreation. Min hustru har av samma orsak skött hushållet på Londe. Hon är ännu kvar därnere men skall komma efter hit upp för att hjälpa till med mitt arbete, så snart Grahns komma hem.

Från Londe reste jag hit upp. Den gamle missionär Fredriksen, som var med om att grundlägga Mukimbungu,

arbetar här och är ännu rätt kry. Han är visst 63 år nu. Frun är blott ett par år äldre än jag men kom till Kongo omkring fyra år före mig. Fredriksen har berättat många intressanta saker från Mukimbungus anläggning och arbetet där.

2. Utvidgning av verksamheten.

Missionär *Teofil Ceder* skriver från Brazzaville den 3 april 1916:

Verksamhetens utveckling i Brazzaville fortskrider. Då och då är det någon, som bekänner sig tro på Kristus.

Härom dagen började den första representanten av batekestammen — en kvinna — i dopskolan.

Under mars månad invigde vi vår förstaby skola i Masimu, 7 à 8 km. härifrån.

Tillsammans med församlingen tillbragte vi hela söndagen där. En präktig skola är i gång, och fem personer undervisas för dopet. Några andra byar ute i distriktet stå även

öppna för oss. Vi sända nu ut en lärare till dessa. Katolikernas makt är sedan gammalt stor inom vårt område. Flera byar ville gärna öppna för oss, men de våga ej för katolikerna. Vi ha dock det bästa hopp för framtiden.

Den 7 januari lämnade jag enligt uppdrag av Kongokonferensens ordförande in koncessionsansökan å ett jordområde vid Kolo-byn, nära Monyanzi, där vår nya station är bestämd.

Dr. K. E. Laman med fru.

Den 12 februari erhöill jag svar, att kartskissen å själva området var ofullständig. För frågans snara behandling begärde guvernören en fullständigare skiss snarast möjligt. På mitt förslag beslöt konferensen, att tre personer, Lindgren, Westlind och Ekstam, genast skulle gå till Kolo för att bestämma platsen och tillsammans med administratören vid Monyanzi kartlägga den. Denna resa är nu verkställd. Kamraterna äro synnerligen belåtna med såväl platsen som trakten däromkring. Kolonialinspektorn för Moyen Congo, guvernörens närmaste man, går f. n. hos mig som tandpatient. Han bekräftar, att platsen och trakten är den bästa tänkbara. Såväl han som guvernören själv hava ock uttryckt sin tillfredsställelse med att vi tänka upptaga mission där. Vi ha guvernementets hela förtroende och erkännande för resultatet av skolarbetet vid Madzia och Musana. Guvernören har muntligt uttryckt sin glädje över ovan nämnda skola i Masimu och uppmanat oss att fortsätta i samma stil. Landet ligger öppet för oss, men vi ha brist på infödda lärare.

3. Återuppvaknande.

Vi ha vid olika tillfällen framhållit, huru Guds ande varit kraftigt verksam på vårt missionsfält i Kongo under det senaste året. Stora skaror av de gamla avfällingarna ha återvänt till församlingen, och många hedningar bedja om dopundervisning. Följande utdrag ur ett brev från fröken *Josefina Nilsson* vid Kibunzi, daterat den 20 februari, ger en god bild av läget i många byar. Det heter:

Under ferierna i skolan var jag ute i byarna något över 14 dagar, vilket var mycket uppmuntrande. Man förspörjer nästan överallt ett uppvaknande. Bland de byar jag besökte var särskilt en, där skillnaden var påtaglig mot då jag var där för ett

par år sedan. Då träffade man idel avfällingar. Hela byn hade förr varit kristen, men så föll läraren i synd, och den ene efter den andre följde efter. Att det även då förnams en längtan hos dem att komma åter, förstod jag så väl, och det kändes gott att få säga dem, att de voro välkomna åter.

Nu hade de flesta kommit tillbaka och voro glada och lyckliga i Gud. Jag stannade hos dem några dagar, och vi hade det mycket gott tillsammans. Även i de övriga byarna stannade jag och ägnade mig särskilt åt de troende, vilka voro så glada åt att få ha en »mundele» (vit människa) ibland sig.

Flera hedningar stodo också upp och bekände sig vilja lämna synden och följa Herren Jesus. Allt var, som sagt, riktigt uppmuntrande.

4. Kvinnliga elever i seminariet.

Missionär *Hildegard Nilsson*, som nu vistas vid Kingoyi missionsstation för att deltaga i undervisningen vid evangelistseminariet, skriver om sin resa dit:

Den 11 november 1915 lämnade jag Kinkenge för att gå till Kingoyi. Med glädje drog jag ock åstad för att hjälpa till vid undervisningen i evangelistskolan, emedan elevantalet är ovanligt stort i år och vi dessutom ha en del kvinnliga elever, som erhålla undervisning. Snart kände jag mig hemma även här och beder Gud att få vara till välsignelse. Särskilt gläder jag mig över, att vi hava kvinnliga elever här denna termin. De äro oss till glädje, ty de visa prov på god flit och stort intresse. De äro hustrur till lärare, av vilka flera även äro elever vid seminariet. Vårt hopp är, att dessa kvinnor må bliva sina män behjälpliga i arbetet för evangelii framgång i detta land. — Bedjen för dem!

Växande offersinne.

En av de mest glädjande företeelserna i våra dagars Kinamission är, efter allt att döma, det tilltagande offersinnet. Vi märka detta både här och där.

Så ha vi nyligen haft ett meddelande från missionär *Fritz Rydgård* i Ichang och ett från *D. R. Wahlquist* i Macheng, vilka båda giva mycket uppmuntrande exempel på denna sak. I förhoppning att det må stämna missionsvännernas hjärtan till glädje och tacksamhet för Herrens verk, anföra vi följande utdrag ur dessa brev. Missionär *Rydgård* skriver den 29 februari:

Förra veckan besökte jag en by ute på landet 60 km. härifrån. Byn har omkring 600 invånare, och bygden är bördig och tätbefolkad. Här ha några kristna under det gångna året på eget initiativ samlat nära 900 kronor. På en av en församlingsmedlem skänkt tomt ha de för den summan byggt ett hus, som rymmer en samlingshall, en större skolsal samt boningsrum och kök. Tomten sträcker sig på båda sidor om bygatan, och meningen är att i framtiden bygga en kyrka på andra sidan. Två av våra kristna har nu öppnat skola i två avdelningar, en för gossar i åldern 6—15 år, och en för män mellan 15—50 år. Den senare är egentligen aftonskola. Skolhuset invigdes under mitt besök, och 100-tals personer voro samlade från morgon till kväll för att lyssna till frälsningens budskap. Tomten och husen äro som gåva överlämnade till vår mission.

I missionär *Wahlquists* brev, daterat den 8 april, heter det:

Under de gångna månaderna av

detta år ha vi på Machengstationen på många sätt fått erfara Herrens rika välsignelse.

I januari hade vi tvenne mycket goda böneveckor, under vilka de kristna mangrant deltog i sång och bön och med uppmärksamhet lyssnade till vittnesbörden. Det var riktiga vederkvickelsestunder. Vid sista mötet, en söndagskväll, voro vi samlade för att teckna bidrag till den insamling, som är bestämd att göras inom församlingarna med anledning av 25 årsjubiléet. Efter bön och sång och Guds ords betraktande togs den svarta tavlan från gosskolan in och ställdes på ett bord nedanför talarestraden. Nu skulle var och en säga, huru mycket han ville ge. Början gjordes med kvinnorna. Bibelkvinnan tecknade två månaders avlöning, omkring 11 kronor. Lärarinnan, som är änka och har flera små att försörja, gav något över en månads lön. Kvinnornas iver sporrade männen. Vår gamle portvakt med en lön på 5 kronor i månaden tecknade 16 kronor. En liten skolgosse, som till vår tvätterska, bad sin mor att få försaka morgonbrödet, på det även han skulle kunna giva en slant. En f. d. skolgosse, som nu förtjänar sitt uppehälle med att gå omkring och sälja jordnötter, melonkärnor och annat smått, förband sig att offra 6 kronor. En ung man, ännu ej kristen, som flitigt besöker våra möten, tecknade 10 kronor. Det var ett riktigt glädjemöte. Vi hade väntat på sin höjd 100 kronor såsom resultat av teckningen, men då summorna räknades ihop, funno vi, att de uppgingo till 280 kronor.

I Sungpu skedde insamlingen under julhelgen. Där var det en fattig lantbrukare, som lämnade reverser på ett belopp av 85 kronor, vilket för en kines i hans ställning är en ganska stor summa. Vid utstationerna i Pebkao och Chongkuani ha ock insamlingar skett. På den senare platsen hade flera varit emot denna extra insamling, men vid årsmötet förliden månad blevo de

så uppvärmda, att de under ekonomimötet reste sig och förklarade, att de redan då ville börja insamlingen, vilket ock skedde. Allt som allt har omkring tusen kronor tecknats.

Vid årsmötet, som hölls den 24—26 mars, fattades flera viktiga beslut. Bland annat övertogo de kristna gosskolan i Sungpu. Missionen skall blott lämna ett mindre bidrag till den. Vidare lovade de kristna att själva bestrida alla utgifter för té och lyse vid både huvudstationen och utstationerna. Det är ju ett litet steg på självunderhållets väg. Genom detsamma förminskas missionens utgifter med 170 à 200 kronor årligen.

Läsrum i Macheng.

Följande intressanta meddelande lämnas i ett nyligen anlänt brev från missionär *D. R. Wahlquist*:

I Macheng ha vi i gatkapellet öppnat ett läsrum med några kristliga tidningar och även en daglig tidning. Detta lockar lärareklassen dit. Läsrummet är väl besökt. Rika tillfällen till personliga samtal med Kinas mest inflytelserika klass givas där.

Seaham Harbour den 5 maj 1916.

Kära missionsvänner!

Herrens frid!

Lyckligt hemkommen från mitt besök i Sverige vill jag genom vår tidning sända vännerna en hälsning samt säga dem, som jag hade glädjen att få hälsa på och gästa hos, ett hjärtligt tack för den vänlighet och kärlek jag

överallt fick röna. Detta besök, som varade nära fyra månader, var det längsta jag gjort sedan 1884. Med undantag av de nära två veckor, jag var i Västervik, var jag ständigt på resande fot och hann alltså besöka rätt många platser. Så besökte jag ej mindre än 30 städer, av vilka hälften voro för mig nya. På de flesta ställen talade jag om sjömansmissionen. Överallt lyssnade vännerna med intresse och ådagalade vid kollektens upptagande, att de älskade missionen ej blott med ord utan även med gärning. På några ställen talade jag enligt vännernas önskan över »Bibeln i assyriologiens ljus», ett ämne, som överallt väckte mycket intresse. Det är ock ett ämne, som blir mer och mer intressant, ju mera man studerar detsamma. Det är också underbart, att i dessa tider, då den s. k. högre bibelkritiken slutit förbund, såsom det synes, med otro och rationalism för att undergräva bibelns auktoritet, dessa assyriska och babyloniska fornsaker efter att hava legat begravda i jorden under årtusenden komma i dagen för att på ett sätt, som ej kan jävas, vittna om bibelns trovärdighet. Om denna sak säger en framstående assyriolog i Oxford, att han ej vet av någon upptäckt, som ej bestyrker bibelns uppgifter. Detta faktum kan ju ej annat än glädja Herrens folk.

Resan över sjön gick lyckligt. Detta var femte gången, jag for över Nordsjön, sedan kriget utbröt, och ingen gång har någon olycka hänt. Att komma ut och in till England var icke alls svårt. Någon kroppsvisitation var jag icke utsatt för. För övrigt voro de tjänstemän, jag hade att göra med, mycket artiga och förekommande. Om det, att jag är missionär, har något att göra med saken, kan jag icke säga. Men det är ju möjligt.

Sedan jag kom hem, har det varit rätt många skandinaviska fartyg här. På en vecka var det 17, av vilka 9 voro svenska. Nu få emellertid sjömännen ej gå i land längre. Vi få

därför hålla möten ombord på fartygen. Förre söndagen hade vi ock möte ombord både på för- och eftermiddagen. Åhörarne voro mycket intresserade och sjöngo den ena sången efter den andra efter predikan. Broder Orest i Sunderland har även fått börja hålla möten på fartygen. I allmänhet äro kaptenerna villiga att låta oss

hava möten ombord, dock icke alltid i salongen, i vilket fall vi hålla till i skansen hos folket. På grund av förbudet mot att landstiga äro sjömännen synnerligt glada och tacksamma över att få något att läsa liksom över att få besök.

Broderligen
C. J. Engvall.

Några bilder från Amerikanska Alliansmissionens fält i Kongo.

D:r K. E. Laman har, såsom förut meddelats, för sina språkliga arbeten vistats någon tid vid Amerikanska Alliansmissionens (Christian and Missionary Alliance) station Kinkonzi. Han har från denna plats såväl som från detta sällskaps arbete i allmänhet lämnat några skildringar, som i första hand äro avsedda för missionärerna i Kongo men som även kunna ha sitt intresse för hemmavarande missionsvänner, alldenstund detta sällskaps arbetsmetoder i vissa avseenden skilja sig från våra. Vi återgiva här några utdrag ur skrivelsen. Det heter:

Det första, som man uppmärksammar, är, att denna mission icke har någon större skolverksamhet vare sig på stationerna eller i byarne. Missionärerna havanaturligtvis skolor, men där undervisas huvudsakligen i den Heliga Skrift samt i läsning och skrivning. På Kinkonzi undervisas blott två timmar om dagen i skolan. För övrigt utföra gossarna de vanliga arbetena på stationen. Ute i byskolorna är det likadant. Någon evangelistskola finnes ej heller, utan miss Harris håller på de olika stationerna s. k. bibelkurser, där bibeln studeras omkring tre timmar om dagen. Dylika bibelkurser håller hon även för andra, män och kvinnor. Principen är, att det tillkommer staten eller andra filantropiska och religiösa sällskap att giva boklig kunskap och yrkeskunskaper. Mr Campbell säger, att det finnes ett bra, ett bättre och ett bästa sätt att

missionera, och då de ej hava personer eller resurser till att giva allmän kunskap, ägna de sig åt det bästa sättet, nämligen den evangeliska missionsverksamheten. Av våra samtal framgick även, att de äro rädda för att, så snart någon får lära sig det ena eller det andra, han går till Boma, Matadi eller någon dylik plats för att taga tjänst hos staten eller enskilda handelshus, i vilket fall han anses förlorad för tid och evighet.

Ingen skall nu tro, att lärare och församlingsmedlemmar äro mindre intelligenta eller efter sin tid. Om än brister i bokliga kunskaper förekomma, synas de hava en rik kunskap i Guds ord, vilket även beror på de vitas och svartas sätt att predika och undervisa. Vid varje möte hava alla, som kunna läsa, bibeln med sig. Då vid morgonbönen eller vid söndagens gudstjänster t. ex. en psalm eller text läses, läser den ledande varannan vers och församlingen varannan. Under predikan och tal framställas frågor, varpå församlingen svarar. Ofta få de upprepa det ena och det andra bibelspråket eller svara med bibelspråk.

Som de ej hava någon egentlig skola, använda de icke några skolböcker med undantag av våra tabeller och en mycket liten och kortfattad abc-bok, som de själva ha låtit trycka. Bibliska historien läsa de icke heller, men i stället sprides och läses bibeln överallt. Vår tidning Minsamu Miyenge läses dock åtskilligt på de olika platserna.

Vår språkdialekt är också den officiella i predikan etc. Eljest måste jag säga, att på deras lilla missionsfält är det en riktig språkförbistring, vad dialekterna beträffar. Nedåt Vungu tala de som vid Vivi och bortåt Boma. I östra Mayombe tala de som vid Kinkenge och norrut en blandad dialekt men vid Ndinzi nästan den rena Lwango-dialekten.

Vad församlingen beträffar, är deras princip att bevara den så ren som möjligt. Då medlemmar intagas, förbinda dessa sig att avhålla sig från palmvin och andra starka drycker samt att med sina ägodelar bidra till verksamheten. Det finnes ock en stadga, som säger, att var och en måste avhålla sig från rökning och från att ingå äktenskap med en icke kristen. Detta gäller även på nya platser. Månadsavgifterna upptagas och antecknas för varje person inom de olika kretsarna. Till församlingens fostran och uppbyggelse anordnas bland annat varje söndags eftermiddag vittnesbörds-möten och bönemöten. Vad som tilltalade mig, var det allvar, som präglade såväl vittnesbörden som församlingen i sin helhet. Bönen har såväl bland svarta som vita ett mycket framstående rum. De äro flitiga bedjare enskilt och offentligt. Varje lördagsafton hade de vita på stationen bönemöte, då var och en bad en mycket lång stund. De omtalade ock, huru vissa infödda tidigt på morgonen både långa, långa stunder, ja timmar. Enligt deras berättelser finnas där ock personer med ovanligt stor frimodighet, kraft och tro.

Antalet evangelister är 71. Jag är ej säker på, om däri inberäknas de oavlönade. Det finns nämligen ett flertal sådana, som äro bosatta i sina egna byar och där hålla möten och skola. Dessa stå under de vitas och försam-

lingens uppsikt men åtnjuta ingen lön. Medlemmarnas antal 1,456. Av församlingens inkomster anslås 10 proc. till andra missionsfält eller annan verksamhet enligt inkomna förslag. För några år sedan föreslogo de infödda, att jag skulle få bidraget såsom en uppmuntran för bibelöversättningen. Som de vita förstodo, att jag ej ville hava det, anslogo de gåvan till Brittiska Bibelsällskapet. — Jag måste säga, att både svarta och vita ha varit synnerligen glada över vårt besök. Det var alldeles omöjligt att få betala för vårt uppehälle där. Jag lät mig till slut nöja med deras önskan men anslog den summa, som jag skulle ha betalat, till mina nuvarande arbeten. Missionärer och infödda kristna ansågo sig stå i en oerhörd skuld till oss och vår mission för bibeln och grammatiken, vilken just nu utkommit.

Med avseende på hushåll ha missionärerna var och en sitt, men då vi voro där, hade de ett gemensamt, på det att vi skulle vara i tillfälle att ofta få samspråka. Det är märkligt, vad dessa amerikanare förstå sig på att leva billigt men gott. Vetemjöl taga de sällan ut utan vetet sådant det är. Sedan mala de det finare eller grövre, allteftersom de önska. Olika givande och goda majssorter m. m. taga de med sig från Amerika och odla och mala efter behag. Grönsaker och frukter ätas mycket, kött endast litet. Fina höns och präktiga höns-gårdar ha de. Även de infödda hade fina planteringar, väl inhägnade.

Vi mådde bra och trivdes gott, trots den höga värmen, ända upp till 37° C. i skuggan. Stationen låg nära en flod i dalen. För mitt språkarbete hade jag lärare och andra infödda från alla de olika dialekterna, varför jag hade mycket stor valuta av mitt besök.

Drivkraften i den protestantiska missionen under de två sista århundradena.

Av Ruth Rouse.

Översättning för Missionsförbundet.

(Forts. fr. föreg. nr)

I England hade den evangeliska pånyttfödelsen större inverkan på själva landet än i Tyskland. Sedan reformationen hade icke Englands moraliska och andliga förfall varit så stort som under första delen av sjuttonhundratalet. Biskop Butler avvisade ärkebiskopsstolen, emedan han ansåg det försent att rädda en döende kyrka, och skrev: »Många personer ha, jag vet ej huru, kommit att taga det för avgjort, att kristendomen är något, som egentligen icke finnes till. Och följaktligen behandla de den, som om detta i vår tidsålder vore en för alla människor med omdömesförmåga gemensam åsikt.»

Frikyrkorna voro synbarligen icke mera vakna än den episkopala kyrkan. Sedernas förvildning var lika djup och allmän som kyrkans likgiltighet.

Men vid århundradets slut hade en stor förändring ägt rum. Wesley och Whitefield hade predikat evangelium över hela Britannien. Män, som följde i deras spår, framträdde både inom och utom engelska kyrkan. Under adertonde århundradets sista decennium hade de Wesleyanska metodisterna bildat ett särskilt samfund, och Whitefield hade fått sina efterföljare. Såväl bland baptisterna som bland independenterna hade väckelser utbrett sig, och i engelska kyrkan nåddes en stark om än liten skara av samma låga. Dessa blevo kända under namnet »de evangeliska».

Överallt kännetecknades rörelsen av samma företeelser. Det predikades enkelt, varmt och rättframt, lika för rika och fattiga, lärda och olärda. Det lärdes i överensstämmelse därmed samma grundsanningar: »Att människorna äro döda i sina synder; att Kristus dog för att frälsa människorna från syndens straff och att han lever för

att rädda dem från syndens makt; att de endast genom tron på honom kunde bliva frälsta; att alla behövde en fullständig omvändelse till hjärta och liv och att de blott genom den helige Ande kunde bliva omvända och helgade.»

Med en häftighet, som påminner om antändningen av en krutdurk, synes det adertonde århundradets ökade kunskaper om världen och om Gud förernas till en explosion av missionsnit och organiserade missionsanstängningar.

År 1792 utgav William Carey sin »Undersökning av de kristnas skyldighet att arbeta för hedningarnes omvändelse». Samma år höll han sin predikan över Jesaja 55: 2, 3 och betonade särskilt två punkter: »Vänta stora ting av Gud» och »våga stora ting för Gud». I oktober samma år bildades Baptisternas missionssällskap. År 1793 reste Carey själv till Indien som missionär. Han var den förste av ett brittiskt missionssällskap utsände hednamissionären.

År 1795 samlades under ofantlig tillslutning »evangeliska dissenters, som erkänna barndopet», till ett möte, vilket blev som en ny pingst. Och så bildades på bred bas den stora sammanslutningen »Londonmissionssällskapet». År 1796 bildades i Edinburgh och Glasgow efter samma principer föreningar, vilka 1829 sammanslötos till Skottiska missionssällskapet. År 1799 följde bildandet av det lågkyrkliga »Sällskapet för mission i Afrika och Östern», sedermera kallat Engelska kyrkans missionssällskap.

År 1804 började Brittiska och Utländska Bibelsällskapet sin tillvaro, denna utomordentliga tjänarinna för varje missionssällskap.

År 1813 grundades Wesleyanska

missionssällskapet. Detta var dock endast ett formellt uttryck för den vidsträckta missionsverksamhet, som Wesleyanerna redan börjat bedriva i Nordamerika, Västindien och Västafrika, alltsedan dess store banbrytare, missionär Thomas Coke, år 1786 sänts till Västindien.

Alla dessa och andra, senare missionssällskaps upphov är ganska märkligt. Om man studerar förteckningen på de olika grundläggarna, finner man överallt, att de voro ledare av den föregående andliga väckelsen i de respektive samfundet. Vi nämna endast ett exempel. Inom engelska kyrkan äro Charles Simeon, John Venn, John Thornton, Thomas Scott, William Wilberforce, Charles Grant, John Newton, Richard Cecil namn, som ej blott äro kända i samband med den första evangeliska väckelsen utan stå skrivna på missionshistoriens första blad.

Den amerikanska missionsrörelsen vid början av nittonde århundradet gick i ungefär samma spår som den engelska men trängde dessutom in vid högskolorna på ett sätt, som saknade motstycke i England och annorstädes. Mänskligt sett var detta en följd av att skildringarna av de brittiska missionsföretagen ganska allmänt lästes. Ett alldeles särskilt intresse väcktes genom Claudius Buchanans underbara predikan »Stjärnan i öster». Så skedde efter en lång period av andlig försoffning och otro ett andligt uppvaknande, och tid efter annan höllos väckelsemöten vid Nya Englands högskolor och universitet. Efter en av dessa väckelser höllo tre studenter, Samuel Mills, Gordon Hill och James Richards, det ryktbara »höstacksbönemötet», sedan de upptäckt, att Guds ande i deras hjärtan tänt längtan till missionsarbetet. De bildade en förening, som hade till

mål att »genom egna medlemmar bedriva hednamission».

När de började studera vid teologiska högskolan i Andover, bildade de en likadan förening bland sina studentkamrater. På den tiden fanns det icke något amerikanskt missionssällskap, men sex av dessa unga mäns anhållan att få veta, »huruvida de i sin åstundan att gå ut som hednamissionärer skulle understödjas av något missionssällskap i hemlandet», ledde år 1810 till bildandet av sällskapet American Board och år 1814 till stiftandet av Amerikanska Baptistmissionssällskapet.

Åren 1819 och 1820 började metodisterna och episkopalerna i Amerika sina egna missioner.

»Sällskapet för undersökning angående missionen» vid Andovers teologiska seminarium fortsatte sitt arbete i många år. Det praktiserade redan då alla den moderna frivilliga studentrörelsens verksamhetssätt med undantag av den regelbundna, organiserade kretsmetoden för missionsstudium, och det fortsatte att medverka till de amerikanska missionssällskapens framåtskridande på ett högst underbart sätt. Ingenting framträdde tydligare i frivilligrörelsens historia än det intima sammanhanget mellan medlemmarnas svar på missionskallelserna och de religiösa väckelserna vid universiteten.

Senare visade sig samma företeelse även bland de kvinnliga studenterna. Mary Lyon grundlade Mount Holyoke-seminariet i klart medvetande om att de penningar, som skänkts till dess byggande, kommit ur sådana fickor, som eljest skulle ha givit dem direkt till missionen. Och hon visste, att givarne väntade, att läroanstalten skulle bli en källa till välsignelse för världen.

(Forts.)

Förteckning på evangelister, hjälplärare, skolbarn och skolor i Kongo samt deras underhållare.

Mukimbungu station.

Evangelister: Esaya Kilola underhålles av Åby syförening. Abalami Nzimbu, Filipstads och Fernebo missionsförening. Kunzi Yelemia, Majornas missionsförenings ungdomsförening, Göteborg. Elaya Kubukubu, fru Johanna Mårtensson, Ång, Ed. Enoki Wamba, Dunkehällars ungdomsförening. Esaya Ntungu, Ynglingaföreningen Libanon, Göteborg. Mpengani Lukasi, Herljunga ungdomsförening. Matunta Filipo, Föreningen 15 bröder, Gävle. Yoane Lwamasi, Claes Jonasson, Halla, Sandsjö. Makasi Danieli, Anna och Alfred Angberg, Sundbyberg. Tito Makundu, Hönö ungdomsförening. Matomisa Timoteo, Arvika Missionsförenings ungdomsförening Zion. Ngiuvudi Pauli, Föreningen Arbetsringen, Kristianstad. Nkila Tomasi, Betania ungdomsförening, Helsingborg. Jakobi Mabwango, Limhamns kristna ungdomsförening. Mwanga Aloni, Åsumtorps missionsförening. Danieli Ngiendolo, Söderhamns kr. ungdomsförbund. Matwasa Yoeli, saknar underhållare.

Hjälplärare: Esaya Lembe underhålles av Hans, Olof och Karl Lind, Rättvik. Kimpete Yosefi, Bohusläns missionsförening. Lusameso Samueli, Vaddö kristna ungdomsförening. Kaniaki Samueli, Donsö missionsförening. Danieli Nzuzi, Hemsjö gamla missionsförening. Danieli Ntunguni, Missionsvänner i Åbo. Nkusu Yesaya, Missionsvänner i Landsort. Simoni Mbuku, Slätthults missionsförening. Danieli Diampisa, Ungdomsföreningen Stjärnan, Jonsered. Ntwalani Mesaki, Långedrag kristliga ungdomsförening. Esaya Benzi, Barnsyföreningen Senapskornet, Örebro. Manikuna Andela, Amalia Hellberg m. fl., Västerås. Lutelo Davidi (mulatt), De ungas trosförbund, Edsbro. Sakayo Mansangasa, A. G. Samuelsson, Karlstad. Sakalia Kiwekele, Hällnäs ungdomsförening. Samueli Manzeki, Kronobergs läns ungdomsförbund. Petolo Mpezomo, Kyrkefalla kristna ungdomsförbund. Malumba Beniamini, Aug. Levin, Vrånga, Donsö. Kiamponda Simisoni, A. P. Larsson, Grönsinka, Horndal. Fwatukembila Yosefi, Jakob Sjöåker. Mipasi Timoteo, Matilda Fernström, Uppsala.

Skolor: Gosskolan underhålles av Kogobarnens vänner, Göteborg. Kvinnskolan. Näfvelsjö jungfruförening, Naglarp.

Gossar: Filip (mulatt) underhålles av Hednabarnens vänner, Stockholm.

Flickor: Zita underhålles av Söndagsskolans i Hof, Vallsta, syförening.

Kibunzi station.

Evangelister: Lutangu Aloni underhålles av Tjörns västra missionsförening. Nkambulu Elisa, Byarums ungdomsförening. Ntuta Za-

kalia, Anders Löfberg, Karlstad. Lutete Yoane, Sam. Andersson, Idala, Karlstad. Yonza Dani, Månsarps femöresförening. Simonika Mateosi, Torsåkers kristliga ungdomsförening. Mpaku Sven, Ultorps missionsförening. Kivambala Yoane, saknar underhållare. Kilanda Simona, dito. Yuda Nsumbu, dito. Mbikulu Tito, dito. Nyalu Mose, dito.

Hjälplärare: Masamba Yuda underhålles av Handl. J. Nyberg, Skurup. Disionama Yoane, Askersta missionsförening. Bisengwa Yosefi, fru Karna Andersson, Skurup. Kingwanda Levi, Mörrums öresförening. Sita Simona, Jönköpingskretsens kristna ungdomsförbund. Ntumwa Sila, dito. Kayi Samueli, Jönköpings stadsmissionsförenings ungdomsklass. Balumba Abalami, Karlskrona kristna ungdomsförening. Mundele Yoni, föreningen Senapskornet, Norrtelje. Nima Dani, Mangskogs missionsförening. Wamba Elisa, Enångers ungdomsförening. Nsakala Yoane, Borås kristliga ungdomsförening. Dianzodila Yoane, Erik Lindskog, Kumla. Nteke Yoane, J. A. Fridlund, Glava. Lumbu Apolo, Ungdomskretsen i Immanuelskyrkan, Stockholm. Nsimba Demasi, Hildur och S. A. Flodén, Kongo. Nsevolo Mesaki, dito. Yambula Yoane, dito. Maduma Lukasi, fru Johanna Svensson, Luntmakargatan 26, Stockholm. Mbuku Yona, P. A. Lindholm, Stockholm. Mayala Yemisi, föreningen Fyrväpplingen, Långedrag. Baku Mateosi, J. och Andrietta Kristensson, Göteborg. Kwangu Lazalo, Hedemora söndags-skolbarn. Nswaka Esekia, saknar underhållare. Ntenda Nasoni, dito. Sita Demasi, dito. Nlandu Joswa, dito. Kimpembe Lazalo, dito. Masampu Yosefi, dito. Kivangi Petolo, dito.

Byskolor: Kinsonia underhålles av Arvika söndagsskola. Mbamba, Boxholms missionsförening. Kinkuluntu, Borseruds kristna ungdomsförening. Yongo, Elin Erikssons donationsfond. Bidi, föreningen Stjärnan, Jonsered. Kinkungu, Ljurs syförening, Ljurballa. Kinzinga, Britta Olsson, Arbrå. Diadia, Betels kristna ungdomsförening, Ockelbo. Mvizi, lärarinnan Amanda Palmær, Gustaf Adolf. Kayi, Södertälje brödraförenings ungdomsförening. Mbanza Nzanga, Skallsjö syförening. Kimpunga, Joh. Westman, Korsnäs. Makanga, fröken A. Fick, Landskrona. Nafwambu, Amanda och Cecilia Nilsson, Stockholm. Kivula, fru Cecilia Ahnfelt, Eslöv. Yanga, barn Samuelsson, Hallsta, Vingåker. Nsundi, Skärstads norra syförening. Mpambala, Hanna Nilsson, Mangskog. Kingoyo, Grängesbergs friförsamling. Nkonka, Oskar Bernholm, Gävle. Kilwangu, saknar underhållare. Nkwanza, dito. Bwende, dito. Ngombe, dito. Kingwala, dito. Londe, dito. Mafwambu (Kimbenza), dito. Makanga (Diadia), dito. Diangala, dito. Kinganga, dito.

Skolgossar: Nzindu Yelemia underhålles av ungdomsföreningen Syskonbandet, Rådmansö. Nsandu Yosefi, Några vänner på Söder, Stockholm. Sita Danieli, Kolsva kristna missionsförening. Nsimba Samweli, Norrköpings missionsförenings söndagsskola. Lutete Yoane, dito. Yosua Filipo, Stribergs ungdomsförening. Nsakala Simona, Östra Tuna barnförening. Matumpu Yosefi, Agnes Johansson, Ekeby, Sköllersta. Mbikulu, Ungdomsföreningen Enighet och frid, Kristinehamn. Ngiendidila, Daniel Petersson, Sjöändan, Kristinehamn. Vimbu, Vassunda-Knifsta ungdomsförening. Mampunina Pauli, Södertälje brödraförenings ungdomsförening. Nsakala Ntu, Suterhöjdens ungdomsförening. Makangu Davidi, fru Ester Johansson, Jönköping. Ndongi Demasi, Söndagsskolbarnen i Stocka. Ngondo Demasi, Smedjebackens jungfruförening Senapskornet. Ngonde Petolo, Bodens ungdomsförening. Petolo Simona, Ekshärads friförsamling. Mampuya Simona, Ekers syförening, Örebro. Kayi Tomasi, ungdomsföreningen Salem, Forshaga. Isaki Yelemia, Kristinehamns mödraförening. Nsunda Mose, Några troende ungdomar i Rönnäs by, Leksand. Aloni Ntwetwe, Anna och Augusta Olsson, Västerås. Nsungudulu Yobi, Billesholms kr. ungdomsförening Emanuel. Lufuma, Axel Olsson, Ulricehamn. Yoane Mbobila, Österåkers ungdomsförening, Uppland. Luveso Esekia, fröken Elna Persson, Heden, Trälleborg. Demasi Makumba, Lud-

vika söndagsskola. Tomasi Tutonta, ungdomsföreningen Senapskornet, Sörby. Balendo Filipo, Västerås söndagsskollärare och ungdomsklass. Kabwemi Demasi, Östads syförening. Baku Yoane, Göteborgs ev. missionsförenings söndagsskolor. Nzau Samweli, Grava södra missionsförening. Nsimba Isaki, Glava arbetsförening. Nkamba Tomasi, föreningen Stjärnan, Jonsered. Nsiku Yosefi, D:r Knut Bergh, Tranås. Mwika Yosefi, Norrbo kristna ungdomsförening. Baku Yelemia, fru Lovisa Johansson, Stockholm. Baveleke Lazalo, arbetsföreningen Myran, Karlstad. Twamisi Yakobi, Södertälje söndagsskolbarn. Baku, Betlehemskyrkans i Mora ungdomsförening. Kiasungwa, Ida Karlsson och Anna Lisa Hult, Åmål. Sasalwa Simona, Hässleholms Betelförsamlings söndagsskolbarn. Sita Danieli, Ölme friförsamlings söndagsskola. Makwala Davidi, Kärrgruvans ungdomsförening. Cuda, Skoby ungdomsförening. Kiananwa Samueli, Hönö söndagsskolbarn. Nsumbu Yosefi, några missionsvänner genom Signe Larsson, Götgatan 37, Stockholm. Nsakala, Ingebo syförening, Skedaborg. Nzindu, De ungas arbetsförening i Huggenäs.

Barnhusbarn: Siola, Redberglids syförening, Göteborg. Masola, dito. Bety, vänner i Rosenhill, Göteborg. Diavanga, privat från Skanör. Nzimba Selima, Korskrogens ungdomsförening. Josefina, saknar underhållare. Kimona, dito.

PROGRAM

för

Svenska Missionsförbundets Generalkonferens och 38:de Årsmöte i Stockholm den 15—18 juni 1916.

Torsdagen den 15 juni.

- Kl. 10 f. m. öppnas konferensen av ordföranden i Auditorium vid Norra Bantorget. Omedelbart efter inledningen taga konferensförhandlingarna sin början och fortsätta hela dagen med uppehåll endast mellan kl. 2—4 e. m.

Fredagen den 16 juni.

- Kl. 9 f. m. fortsätta konferensens förhandlingar i samma lokal, tills föredragningslistan är genomgången.
Kl. 11 f. m. *Svenska Missionsförbundets Ungdoms* konferens i Betesdakyran, Floragatan 8, enligt särskild föredragningslista.
Kl. 5 e. m. *Inre missionens fest* i Auditorium enligt särskilt program (se sid. 176).

Lördagen den 17 juni.

- S. M. U:s årshögtid i Immanuelskyrkan.*
Kl. 11 f. m. Inledning av ungdomsförbundets sekret. *Bruno Nyström.*
Kl. 11,30 f. m. Föredrag av sekret. *Josef Roth.*
Kl. 12,30 e. m. Predikan av *Aug. Liljenberg.*
Kl. 5 e. m. *Yttre missionens fest* i Immanuelskyrkan med föredrag av rektor *G. Mosesson.* Därefter missionärsavskiljning och farväl av utresande missionärer enligt särskilt program (se sid. 176).

Söndagen den 18 juni.

Immanuelskyrkan.

- Kl. 10,30 f. m. Inledning av missionslärare *J. W. Håkanson.*
Kl. 11 f. m. Predikan av pastor *Karl Palmberg.*

- Kl. 12 m. Föredrag av missionssekreterare *J. Norberg* om församlingen och missionen.
 Kl. 2 e. m. Missionsstund för barn, ledd av söndagsskolkommitténs sekreterare *Sam. Larsson*. Tal till barnen av kongomissionären fru *Signe Walder*.
 Kl. 5 e. m. Föredrag om missionen i Kongo av missionär *C. N. Börri*.
 Kl. 5,30 e. m. Föredrag om missionen i Kina av missionär *S. Tännkvist*.
 Kl. 6 e. m. Föredrag om missionen i Ost-Turkestan av missionär *Oscar Andersson*.
 Kl. 6,30 e. m. Avslutningsföredrag av predikant *L. Hallén* från Upsala.

Södra Missionshuset.

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *A. Rosén*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av distriktsföreståndaren *J. Hellström*.
 Kl. 12 m. Missionsföredrag av doktor *G. Palmær*.
 Kl. 6 e. m. Predikan av distriktsföreståndare *O. W. Genander* och föredrag av seminarielelärare *J. V. Wikholm* från Strängnäs. Ämne: *Vad söndagsskolan givit församlingen*.

Betesdakyran.

(*Floragatan 8.*)

- Kl. 11 f. m. Inledning av pastor *Frits Petersson*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av predikant *A. Forsman* från Oskarshamn.
 Kl. 12 m. Missionsföredrag av missionär *B. E. Rydén*.
 Kl. 6 e. m. Predikan av resepredikant *Aug. Holmström* och missionär *K. Messing*.

Emauskyrkan.

(*Karlbergsvägen 52.*)

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *C. A. Hjærtquist*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av distriktsföreståndare *J. A. Karlman* från Oskarshamn.
 Kl. 12 m. Missionsföredrag av missionär *Karl Nelton* från Kina.
 Kl. 6 e. m. Predikan av distriktsföreståndare *P. Nilsson* från Borlänge och Lappsmissionens föreståndare *And. Lindström* från Lycksele.

Missionssalen Valhalla.

(*Mästersamuelsgatan 55—59.*)

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *H. Andersson*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av missionär *L. J. Aspenlind*.
 Kl. 6 e. m. Predikan av missionär *J. Sjöåker*.

Missionshuset, Kungsgatan 88.

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *Sam. Larsson*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av pastor *I. Aug. Åström* från Solberga.
 Kl. 12 m. Missionsföredrag av missionär *Sam. Hede*.

Mikaelisalen.

(*Riddaregatan 38.*)

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *R. Valden*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av distriktsföreståndare *E. Nilsson* från Örebro.

Betelkyrkan, Enskede.

- Kl. 12 midd. Inledning av predikant *J. A. Lindberg*.
 Kl. 12,15 e. m. Predikan av predikant *O. Lidén* från Tärnsjö.

Missionshuset, Liljeholmen.

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *C. Törner*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av predikant *A. Magnusson* från Hvetlanda.
 Kl. 6 e. m. Missionsföredrag av missionär *Elof Franzén* från Kina.

Missionshuset Salem, Huvudsta.

- Kl. 11,30 f. m. Inledning av predikant *E. Öhnell*.
 Kl. 11,45 f. m. Predikan av predikant *C. Mouchard* från Arvika.
 Kl. 6 e. m. Predikan av predikant *O. Fryksén* från Jönköping.

Betlehemskyrkan, Sundbyberg.

- Kl. 11,30 f. m. Inledning av predikant *O. L. Jakobsson*.
 Kl. 11,45 f. m. Predikan av distriktsföreståndare *J. Sahlin* från Wäxjö.
 Kl. 6 e. m. Föredrag om missionen i Kongo av missionär *A. Walder*.

Missionshuset i Hagalund.

- Kl. 11 f. m. Inledning av predikant *Th. Wennberg*.
 Kl. 11,15 f. m. Predikan av distriktsföreståndare *W. Walldén*.
 Kl. 6 e. m. Missionsföredrag av missionär *C. W. Lembke*.

Missionssalen i Riddersvik.

- Kl. 12 m. Predikan av predikant *P. Danielsson* från Sveg.

Bromstens Missionshus.

- Kl. 12 m. Predikan av predikant *J. Westberg* från Hånger.

Vid samtliga möten upptages kollekt till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet.

PROGRAM

för

Inre missionens fest.

Auditorium.

1. Unison sång n:r 531.
 2. Inledning av predikant *A. Ohlden*.
 3. Unison sång n:r 368.
 4. Hemgångna troshjältar av *J. Nyren*. Avskiljning av distriktsföreståndare.
 5. Solosång av sångaren *A. W. Överström*.
 6. Om soldatmissionen av soldatmissionär *P. Persson* från Falun.
 7. Unison sång n:r 292.
 8. Om evangelistverksamheten av pastor *P. E. Sandberg*.
 9. Sång och kollekt.
 10. Bön och avslutning av *J. B. Gauffin*.
 11. Sång n:r 618.
- Fritt inträde. Kollekt för soldatmissionen.

PROGRAM

för

Yttre missionens fest.

Immanuelskyrkan.

1. Unison sång n:r 592.
 2. Inledning av missionär *F. A. Wennborg*.
 3. Solosång av sångaren *A. W. Överström*.
 4. Föredrag av rektor *G. Mosesson*.
 5. Unison sång n:r 601.
 6. Avskiljning av nya missionsarbetare.
 7. Solosång av *A. W. Överström*.
 8. Minnesord av och till de nya missionärerna.
 9. Unison sång n:r 605.
 10. Farväl av utgående äldre missionärer.
 11. Avslutning av predikant *Aug. Rosén*.
 12. Sång n:r 606.
- Fritt inträde. Kollekt för yttre missionen.

Expeditionen hålles under konferens- och mötesdagarna öppen kl. 8 f. m. till kl. 8 e. m. På onsdagen hålles den öppen till kl. 9 e. m., så att de, som anlända med kvällstågen, kunna få uppvisa sina fullmakter och få anvisning på bostad.

Ombudens fullmakter till såväl Missionsförbundets generalkonferens som S. M. U:s konferens granskas på Svenska Missionsförbundets Expedition, Barnhusgatan 10, onsdagen d. 14 juni samt i respektive konferenslokaler omedelbart före konferensernas början.

Härberge anskaffas, så långt det är möjligt, för ombuden. Några av dessa äro fria, men för andra

erlägges en mindre avgift. Anmälan därom göres till Missionsförbundets Expedition ju förr dess hellre.

Om någon antecknat sig för härberge men blivit förhindrad att komma, anmodas han vänligen att lämna underrättelse därom senast två dagar före konferensen.

Rabattbiljetter. På alla ångbåtar, som tillhöra Rederiaktiebolaget Svea och som gå såväl på Norrland, så långt som till Luleå, som Syd-Sverige, lämnas 33 $\frac{1}{3}$ % på de vanliga biljettpiserna för enkel resa i 1:a och 2:a klass.

För att komma i åtnjutande av dessa förmåner måste man uppvisa legitimationskort. Dessa rekvireras från Missionsförbundets Expedition med uppgivande av namn och adress på dem, som skola använda korten.

Rabattbiljetterna gälla från och med den 8 till och med den 25 juni.

Servering. Under konferensen i Auditorium serveras mot särskild avgift i en mindre sal smörgåsar, mjölk och kaffe. Liknande servering äger rum i Immanuelskyrkan under mötesdagarna den 17 och 18 juni.

Förmåner. På därom framställd begäran har styrelsen för Nordiska museet och Skansen beviljat deltagare och ombud vid vårt årsmöte rättighet att vid uppvisande av sina kort få tillträde till *Skansen* och *Nordiska museet* mot erläggande av endast halv avgift.

Till *Biologiska museet*, Djurgårdsslätten, lämnas tillträde mot en avgift av 25 öre (den vanliga avgiften är 1 kr).

Distriktsföreståndarne

sammanträda i *Immanuelskyrkans sal*, 1 tr., tisdagen den 13 juni kl. 11 f. m.

Predikanternas pensions-, änke- och pupillkassa

håller sitt årsmöte i missionssalen Valhalla *onsdagen den 14 juni kl. 3 e. m.*

Anmälningar om anslutning till kassan göras till pastor *E. Ungerth*, Örebro.

Predikanternas sjuk- och begravningskassa

håller sitt årsmöte i missionssalen Valhalla *onsdagen den 14 juni kl. 6 e. m.*

Anmälningar om inskrivning i kassan göras till predikant *J. A. Lindberg*, Högbergsgatan 27 A Stockholm.